

Niebiosa rosę

Opr.: Łukasz Popiałkiewicz

SA
TB

Nie-bio-sa ro - sę spuść - cie nam z gó - ry, Spra-wie-dli - we - go wy - lej - cie chmu - ry.

5
O wstrzy-maj, wstrzy-maj Two-je za - gnie-wa - nie i grze-chów na - szych za - pom-nij już, Pa - nie.

2. Niebiosa, rosę... Grzech nas oszpecił i w sprośnej postaci stoim przed Tobą, jakby trędowaci.
3. Niebiosa, rosę... O, spojrzij, spojrzij na lud Twój znękany i ześlij Tego, co ma być zesłany.
4. Niebiosa, rosę... Pociesz się, ludu, pociesz w twojej niedoli, już się przybliży kres twojej niewoli.
5. Niebiosa, rosę... Roztwórz się, ziemio, i z łona twojego wydaj nam, wydaj już Zbawcę naszego.